

Зубченко Олександр Миколайович,
викладач інженерної геології, фізики,
метрології і стандартизації,

Самардак Олександр Віталійович,
викладач будівельних конструкцій,
ВСП «Тальнівський будівельно-економічний
фаховий коледж» УНУС,
м. Тальне

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ Й РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Професійну компетентність майбутнього фахівця визначають сукупність теоретичних знань і професійних вмінь, організаторських здібностей, ціннісних орієнтацій, інтегративних показників культури поведінки і мовлення, стилю спілкування, ставлення до себе і своєї діяльності. Комунікативна компетенція визначається як здатність особистості до ефективного спілкування у типових ситуаціях професійної діяльності, дослідницька – як сукупність умінь проводити пошукове, наукове, експериментальне дослідження, працювати з нормативною та технічною літературою.

Студентські наукові-практичні конференції вважаються невід'ємною формою висвітлення підсумків наукової роботи (реферату, курсової, чи дипломної роботи) і водночас ефективним засобом об'єктивного вияву обдарованої студентської молоді, реалізації набутих ними здібностей, стимулювання потреби у творчому оволодінні знаннями, активізації навчально-пізнавальної діяльності. Конференція – це лише верхівка "айсберга" у навчально-науковій діяльності. Проведена на відповідному рівні (на яку студенти прибудуть з метою поспілкуватися з однодумцями, а не "для галочки", отримання заліку чи заохочення, тощо) конференція повинна не лише підтвердити належний рівень виконаної науково-практичної роботи, а й показати студента-дослідника як творчу особистість. Саме на таких заходах під час наукових дискусій виробляється самостійність, оригінальність висловлювання, вміння професійно обґрунтовувати, спростовувати хибні думки, відбувається опанування мистецтвом аргументованої професійної полеміки. Разом з тим набувається професійний досвід, відбувається суспільне визнання в середовищі фахівців своєї справи.

Конференція, як правило, має науково-практичний характер, проводиться на кінцевому (або відповідальному) етапі роботи над науково-методичною темою (проблемою) і практично підбиває підсумки роботи над

нею. Конференції передують тривала підготовка з підтем, над якими студенти та викладачі працювали у міжсесійний період.

Плануючи програму виступів на конференції, необхідно враховувати типи конференцій: міжпредметного характеру, за окремими темами і проблемами. Кожен з цих варіантів конференції має свої переваги і недоліки. Багатотемна конференція дає змогу більш повно і багатогранно репрезентувати передовий досвід. Конференція з окремої теми уможливує детальніший показ різних шляхів та рівнів розв'язання тієї чи іншої теми. На проблемній конференції досягається найбільша гострота в обговоренні принципів питань, які стосуються різних тем, встановлюються глибинні зв'язки між окремими темами. Залежно від типу конференції визначається і методика її проведення.

Якщо на конференції прослухані доповіді з різних тем, ведучому конференції у вступному та заключному словах слід систематизувати інформацію, отриману з відповідей та під час їх обговорення. У ході тематичної конференції ведучий повинен, аналізуючи доповіді та виступи, якомога глибше розкрити тему. На тематичній конференції можлива полеміка між окремими доповідачами, зумовлена необхідністю відстояти власний варіант вирішення даної теми. У цьому випадку ведучому необхідно проявити достатню широту і водночас принциповість в оцінці різних точок зору, щоб, з одного боку, не стримувати ініціативу окремих доповідачів, а з другого - правильно орієнтувати учасників в ідейному, науковому та методичному планах. Проблемні конференції націлені на осмислення досягнень і з'ясування невирішених питань з конкретної науки і методики. Ведучий на такій конференції повинен бути підготовленим з даної проблеми, здатним оцінити представлені на конференції доповіді, виявити те нове, що може зустрітись у виступах практиків, чітко сформулювати питання, над якими варто поміркувати в майбутньому.

Науково-практична конференція дозволяє найповніше втілювати єдність і взаємозв'язок теорії і практики, підбити підсумки експериментальної роботи, найповніше розкрити певну проблему, поєднувати колективну і індивідуальну роботу. Характерною властивістю конференції є можливість комплексного використання різних шляхів і засобів впровадження досягнень науки і передового досвіду: доповіді вчених і практичних працівників; безпосереднє ознайомлення з передовим досвідом на відкритих заняттях і при їх аналізі роздатковий матеріал для учасників конференції, рекомендацій, тез, доповідей, оформлення спеціальних виставок. Науково-практична конференція створює науковий підхід до аналізу передового педагогічного досвіду, формує інтерес до його вивчення. Представники освіти можуть встановлювати творчу співдружність з вченими, практиками направляти спільну діяльність на удосконалення освітнього процесу. Найплідніше можна організувати спільну роботу вчених і практичних працівників саме при проведенні науково-практичних конференцій.

За структурою науково-практичні конференції можуть бути різноманітними: одноденні, на яких представляються доповіді науково-теоретичного і практичного характеру, дводенні - з відкритими заняттями і засіданнями. Використання відкритих занять як складової частини науково-практичної конференції дозволяє органічно поєднувати демонстрацію передової практики з теорією, що є однією з найважливіших умов їх впровадження.

При складанні плану підготовки і проведення науково-практичної конференції доцільно передбачити наступне:

1. Вибрати єдину тему, за якою буде проведена науково-практична конференція.
2. Вивчити стан якості знань студентів з даної теми;
3. Організувати теоретичний семінар для студентів-доповідачів і їх керівників з вибраної теми.
4. Визначити тематику і конкретні дидактичні цілі.
5. Організувати консультації з питань підготовки по темі та провести кваліфікований аналіз.
6. Організувати вивчення і рецензування доповідей, представлених на конференцію.
7. Розробити рекомендації, підбити підсумки проведеної конференції.
8. Роздати тези доповідей, організувати виставки по даній тематиці.

Отже, підготовка студентів до наукових конференцій має становити цілісну особистісно-орієнтовану систему професійних компетенцій з чітко визначеними цілями, завданнями, функціями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кременський Б., Мистюк С., Черкаська Л. Проблеми та актуальні напрями роботи з інтелектуально обдарованою молоддю/ Нові технології навчання: збірник наукових праць. ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти». Київ, 2020. Вип.93. С.128-137
2. Удалова О. Ю., Івженко Ю. В. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців в умовах модернізації освітнього процесу. Формування компетентного фахівця в інноваційному освітньому середовищі України: Збірник матеріалів конференції, 2021. С.73-75